

Σκοπός της διοργάνωσης ήταν η προώθηση του διεθνούς διαλόγου για τα νέα περιεχόμενα και τις υποχρεώσεις του ICOMOS, αλλά και η ενημέρωση του κοινού και των τοπικών κοινωνιών στο πλαίσιο της διεθνούς σύμβασης, όπως υπογράμμισε ο πρόεδρος του Ελληνικού ICOMOS **Νίκος Αγριαντώνης**, ευχαριστώντας τους εισηγητές στην καταληκτική του ομιλία.

Στην εισηγητική της ομιλία, η **Σοφία Αυγερινού - Κολώνια**, που με-

πειροπή Παιγκόσμιας Κληρονομιάς, η οποία επιλέγει από τις επιμερους προτάσεις των χωρών τα οικουμενικής αξίας μνημεία.

Το έργο αυτό φαίνεται αρχικά ευνόητο, ωστόσο υπεισέρχονται υποκειμενικοί παράγοντες για την εξάλειψη των οποίων πρέπει να διαμορφώνονται κοινώς αποδεκτά κριτήρια. Για το σκοπό αυτό τα τελευταία χρόνια έγινε αποδεκτό να διευρυνθούν οι επιστημονικές ειδικότητες για την προστασία με κοινωνιολόγους, ανθρωπολόγους και εθνολόγους, ε-

φόν στα στοιχεία που θα περιλαμβάνονται πλέον στον κατάλογο. Υπάρχουν 300 μνημεία από τα οποία τα 164 είναι φυσικά και τα υπόλοιπα είναι μεικτά, δηλαδή και κτισμένα και στη φύση, τόνισε ο **Τόμας Φεγιάρντι**, αντιπρόεδρος του ICOMOS για την Ευρώπη. «Πρέπει να δώσουμε ρεαλιστικές συμβουλές στις εθνικές κυβερνήσεις αλλά και διεθνώς επιζητώντας να φτάσουμε σε ισορροπία, όχι όμως σε ισορροπία μεταξύ φύσης – πολιτισμού και κουλτούρας».

«Πρέπει να βεβαιωθούμε ότι ε-

Διαρκής προστασία και αξιοποίηση των πολιτιστικών αγαθών

τέχει στη Συντονιστική Επιπροπή του διεθνούς επιστημονικού συμβουλίου του ICOMOS, τόνισε ότι είναι δυαδική η παράδοση που εκφράζεται στη διεθνή σύμβαση για την προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς, που εκφράζεται από τη σύγκλιση δύο σχολών:

Η πρώτη πηγάζει από το κίνημα των αρχιτεκτόνων, με το Χάρτη των Αθηνών το 1931 και κατέληξε σε οργανωμένο μη κυβερνητικό κίνημα το 1964, στη Βενετία. Η δεύτερη πρόρχεται από τα συνέδρια για την προστασία της φύσης, που κατέληξαν στη διεθνή ένωση IUCN.

Φύση και πολιτισμός αντιμετωπίζονται ως συμπληρωματικές έννοιες από τη σύμβαση. Βασική αποστολή της, είναι να αναγνωριστούν, να υιοθετηθούν και να διασωθούν τα οικουμενικής αξίας φυσικά και πολιτιστικά αγαθά.

Βασική επιδίωξη της, να οργανώθει η αλληλεγγύη κυβερνήσεων και κοινωνιών, ώστε να εξουδετερώθούν οι φυσικοί κίνδυνοι, η υποανάπτυξη και η υπερανάπτυξη που απειλούν την παγκόσμια κληρονομιά.

Τόσο η σύμβαση, όσο και ο κατάλογος των αγαθών, αποτελούν πράξη νομικού, τεχνικού και πρακτικού χαρακτήρα που ισχύει από το 1975, καθώς οι 20 αρχικά χώρες που την υπέγραψαν, αποφάσισαν να συνέρχονται τακτικά για να εκλέγουν την

κτός των αρχιτεκτόνων, μηχανικών, νομικών κ.ά., μόνων μέχρι πρότινος ειδικών.

Νέες κατηγορίες αγαθών εμπλουτίζουν πλέον τον κατάλογο, όπως τα πολιτιστικά τοπία, η βιομηχανική κληρονομιά, τεχνολογικά επιτεύγματα και πολιτιστικές διαδρομές, που εξισορροπούν τη σημερινή εικόνα, που είναι συνέπεια της αλληλεπίδρασης των λαών και της φύσης, υπογράμμισε η κα Αυγερινού.

Οι εισηγήσεις

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να δούμε αν υπάρχει όριο, ένα πλα-

μείς οι Ευρωπαίοι δεν απαιτούμε την καθολική αποδοχή των αξιών μας αλλά μπορούμε να σεβαστούμε τις διαφορετικές θρησκευτικές, πολιτιστικές και αξιακές απόψεις που υπάρχουν στον κόσμο» είπε ο κ. **Τζον Χαρντ**, πρόεδρος της συμβουλευτικής Επιπροπής του ICOMOS.

Στο ίδιο κλίμα μήλησε η **Μαρία Ράζα Ντουκάσι**, πρόεδρος του ICOMOS Ισπανίας, αλλά και της διεθνούς επιστημονικής επιπροπής πολιτιστικών διαδρομών, λέγοντας πως όλοι έχουν το δικαίωμα να βλέπουν τον κόσμο και να κατανοούν τους άλλους μέσα από τις δικές τους πο-

Τα τρία ερωτήματα

Στη συζήτηση αυτή, συμμετείχαν με εισηγήσεις και παρεμβάσεις, εννέα μέλη από το Διεθνές ICOMOS, στο πλαίσιο του Διεθνούς Συμποσίου για την Παιγκόσμια Κληρονομιά που διεξήχθη στην Αθήνα τις 27 και 28 Σεπτεμβρίου 2007. Στην εκδήλωση που κάλυψε την πρώτη ημέρα του συμποσίου (στο οποίο ήσαν συνδιοργανωτές μετά από πρόταση του ελληνικού ICOMOS, το ΤΕΕ και το Υπουργείο Πολιτισμού) οι ομιλητές εκλήθησαν να απαντήσουν σε τρία ερωτήματα:

1. Ποιο είναι το περιεχόμενο της έννοιας «Παιγκόσμια Κληρονομιά» σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της UNESCO της 2/2/2005 και η «εξέχουσα πολιτιστική αξία» της.

2. Ποια είναι η διαδικασία ένταξης ενός αγαθού στη Λίστα Παιγκόσμιας Κληρονομιάς και ο ρόλος του ICOMOS σε αυτήν.

3. Ποιες είναι ή πρέπει να είναι οι υποχρεώσεις προστασίας των αγαθών αυτών που αναλαμβάνουν η παιγκόσμια κοινότητα και η χώρα στην οποία βρίσκονται.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρ. Γλυστρας

λιτιστικές διαδρομές αλλά και να τους κατανοούμε κι εμείς μέσα από το δικό μας πολιτισμό. Αυτό που είναι σημαντικό για μία κοινότητα δεν μπορούμε να το αγνοήσουμε, είπε.

Η Άνxελa Róχaç πρόεδρος του ICOMOS Κούβας και μέλος του εκτελεστικού γραφείου του ICOMOS, είπε πως πρέπει να επικεντρωθεί η προσοχή στη διαφορετικότητα και την ιστορικότητα των μνημείων.

Μπορεί και ένα άσχημο μνημείο να ενταχθεί στη λίστα, είπε.

Ο Réi Mpónτaν, μέλος του εκτελεστικού γραφείου του ICOMOS και πρόεδρος της Επιπροπής Ιστορικών Πόλεων, αναφέρθηκε στην πολυπλοκότητα των πόλεων, η οποία όπως είπε είναι μια πρόκληση. Η παγκόσμια κληρονομιά όμως, είπε, μοιάζει να εξελίσσεται σε ένα είδος Γιουροβίζιον, ένα είδος συναγωνι-

σμούν ή διαγνωσμού καλλιστείων, και στο μιαλό των ανθρώπων φαίνεται να υπερισχύει το πώς να βάλουμε στον κατάλογο όσο το δυνατόν περισσότερα μνημεία πριν κλείσει. Όμως η πιθανότητα αποκάλυψης (π.χ.) ενός νεολιθικού χωριού, δεν επιτρέπει το κλείσιμο των καταλόγων και πολύ συχνά ασκούνται πολιτικές πιέσεις για να γίνουν εγγραφές στις λίστες, πράγμα που τις καθιστά αμ-

φισβητήσιμες. Δεν υπήρξαμε πάντοτε επαγγελματίες έπειτα ο κ. Μπόντιν. Ο πολιτισμός δεν έχει όρια, η κουλτούρα δεν έχει όρια, δεν γνωρίζει σύνορα.

Η Παμέλa Tζeρόμ, αντιπρόεδρος της Διεθνούς Επιστημονικής Επιπροπής για την Αρχιτεκτονική του ICOMOS και μέλος της επιστημονικής επιπροπής του, μίλησε για την αντιμετώπιση από τις αμερικανικές αρχές κατά την αποκατάσταση ενός μουσείου της Ν. Υόρκης, το οποίο πριν 10 χρόνια ήταν στη λίστα της UNESCO για να αφαιρεθεί μετά και να ξαναπροταθεί εφέτος.

Ο Φρανσίσκo Ζeβγέν Mopá-λες, πραγματογνώμονας της UNESCO και μέλος του ICOMOS είπε ότι κατά τη γνώμη του τα εξεχουσας οικουμενικής αξίας μνημεία είναι αυτά που υπερβαίνουν τα εθνικά σύνορα και αποκούν σπουδαιότητα για τις παρούσες και μελλοντικές γενιές.

Ο Moχάμενt Άouaνt, διευθυντής Μεσογειακών Ερευνών της βιβλιοθήκης Αλεξανδρείας μίλησε για το ρόλο των κοινών αξιών και της κοινής κληρονομιάς στην κατανόηση των μεταξύ των λαών σχέσεων και ως παράδειγμα έφερε το Μέγα Αλέξανδρο που έδρασε και στην Αίγυπτο.

Τον κύκλο των ομιλητών έκλεισε ο πρώην πρόεδρος του τουρκικού ICOMOS **Νeβζάt Ilxáy**, ο οποίος είπε πως οι χώρες από πολιτικής πλευράς θέλουν να περιλάβουν τον μεγαλύτερο δυνατό αριθμό ιστορικών κτιρίων ή τοποθεσιών στις λίστες. Όταν καταρτίζονται τα ντοσίε για τις υποψηφιότητες αυτού του είδους δεν ακολουθούνται λειτουργικοί κανόνες. Όταν πρόκειται για αρχαιολογικές τοποθεσίες τα πράγματα είναι εύκολα, όταν όμως πρόκειται για μνημεία με αστικές αξίες, όπως τα τείχη της Κωνσταντινούπολης, τα οποία αν και ανεκτίμητης αξίας, ο δήμαρχος τα ανακατασκεύασε, χωρίς κανένα να μπορεί να τον πείσει πως αυτό που κάνει είναι ανοσιούργημα. Για το λόγο αυτό, είπε, απαιτείται η σύσταση επιπροπών ειδικής διαχείρισης για παρόμοια θέματα.

Eίναι λανθασμένη, ενταγμένη σε μια πανομοιότυπη λαϊκίστικη λογική πολλών χρόνων, η Κοινή Υπουργική Απόφαση με την οποία καθορίζεται αυθαιρέτως και άνευ οποιουδήποτε διαλόγου η μείωση κατά 50% της αμοιβής μελέτης και επιβλεψης για την επισκευή και ανακατασκευή των βλαβέντων κτιρίων στις πυρόπληκτες περιοχές*.

Η ανακοίνωση της μείωσης, «προβοκάρει», ουσιαστικά, ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας, το σύνολο των μηχανικών, που έχουν συμβάλει σημαντικά από την πρώτη στιγμή στην καταγραφή των ζημιών και κυρίως στην επούλωση πληγών, και συντάσσεται με απόψεις και μέτρα που έχουν καταγγελθεί επανειλημμένως ότι απαξιώνουν το ρόλο

Επιτέλους υπάρχουν και αυτονόητα

τους, αλλά και γενικότερα τη σημασία και την αξία της γνώσης και της επιστήμης.

Οι πλήρεις μελέτες και επιβλέψεις συμβάλλουν στην καλύτερη οργάνωση του χώρου, σε ασφαλείς, οικονομικές, σύγχρονες από αισθητική και οικολογική άποψη κατοικίες. Αντίθετα, η ανυπαρξία μελετών ή η χαμηλή ποιότητά τους σε συνδυασμό με ελλιπείς επιβλέψεις έχουν ως συνέπεια τεράστιες οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Επιτέλους, θα έπρεπε αυτό να είναι αυτονόητο.

Οι αμοιβές των μηχανικών είναι εξαιρετικά χαμηλές και δεν επιδέχονται περαιτέρω μείωση εάν ο στόχος είναι η ποιοτική αναβάθμιση και των μελετών και της κατασκευής, όπως τουλάχιστον διαφαίνεται ως πρόθεση από τις υπόλοιπες προβλέψεις της KYA, τους όρους και τις προϋποθέσεις της δωρεάν κρατικής αρωγής για την ανακατασκευή και επισκευή των κτιρίων που υπέστησαν ζημιές από τις πυρκαγιές του φετινού καλοκαιριού. Αν θέλει το κράτος να μην επιβαρύνει με το κόστος των μελετών τους πολίτες, ας τις επιδοτήσει. Σε αντίθετη

περίπτωση όλοι θα πληρώσουν τη συγκεκριμένη μείωση ακριβότερα.

Γενικότερα, είναι εμφανές ότι υπάρχει έλλειμμα συντονισμού στο θέμα των παρεμβάσεων στις πυρόπληκτες περιοχές. Και αυτό αφορά πολύ σημαντικότερα θέματα από το θέμα των κρατικών ή μη επιδοτήσεων.

Το ΤΕΕ σε συνεργασία με όλους τους άλλους επιστημονικούς φορείς, διατύπωσε συγκεκριμένα μέτρα για μια άμεση και –κυρίως– συντονισμένη προσπάθεια ανασυγκρότησης των πυρόπληκτων περιοχών. Για να οδηγηθούμε στα καλύτερα αποτελέσματα, στον ταχύτερο δυνατό χρόνο, και συντονισμός πρέπει να υπάρχει μεταξύ κρατικών φορέων, πολυτεχνείων, πανεπιστημάτων, φορέων που είναι

Τα άχρηστα μπορούν να γίνουν χρήσιμα

Hτοιμεντοβιομηχανία και οι εναλλακτικές πρώτες ύλες, με όλα τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα που η χρήση τους συνεπάγεται, ήταν το θέμα Ημερίδας που οργανώθηκε από το Τμήμα Επιστημονικού και Αναπτυξιακού Έργου του ΤΕΕ. Όπως επισημάνθηκε η χρήση ειδικά των εναλλακτικών καυσίμων, έχει ξεκινήσει στις προηγμένες χώρες με ευαισθησία σε θέματα περιβάλλοντος, όπως είναι η Σουηδία, η Φινλανδία, και η Ελβετία, πλην, όμως, έχουν προκύψει ερωτήματα, σε ό,τι αφορά την τυχόν περιβαλλοντική επιβάρυνση από την εφαρμογή τεχνολογιών που αναφέρονται συνολικά στις εναλλακτικές πρώτες ύλες στην τομεντοβιομηχανία.

Στην πρόσκληση για συζήτηση του θέματος που απηρύθυνε το ΤΕΕ, ανταποκρίθηκαν μόνο οι τομεντοβιομηχανίες TITAN και AGET.

Όπως υπογράμμισε το μέλος της Διοικούσας Επιπροπής κ. Γρ. Γρηγοριάδης, κρτήρια για τις τελικές επιλογές θα πρέπει να είναι η ποσότητα και το είδος των ρύπων, οι τεχνολογίες που δεν αυξάνουν το κόστος παραγωγής στη βιομηχανία τομέντου και ταυτόχρονα μειώνουν την εξάρτηση της χώρας μας σε πρώτες ύλες και ενέργεια. «Εκείνο που έχει ιδιαίτερη σημασία, πέρα από την παράθεση των κριτηρίων, είναι η ανάγκη της συνδυασμένης και σταθμισμένης αξιοποίησης του συνόλου των κριτηρίων αυτών προκειμένου να υπάρξουν λύσεις, που αξίζει κανείς να τα συζητήσει στα σοβαρά».

Αναφέρθηκε ακόμη στις πρωτοβουλίες της Επιστημονικής Επιπροπής Δομικών Υλικών και Στοιχείων, επισημαίνοντας ότι δείχνει μία ζωντανή και δρώσα συλλογική δομή στο πλαίσιο του Τεχνικού Επιμελητηρίου και διαβεβαίωσε τον πρόεδρο της Επιστημονικής Επιπροπής, ότι η Δ.Ε. θα κάνει κάθε προσπάθεια, εξαντλώντας και τις στενές δυνατότητες του προϋπολογισμού του Επιμελητηρίου, για την οργάνωση των ομάδων εργασίας και για την πρωθητηση του έργου της επιπροπής.

Προτεραιότητα στην ποιότητα

Στην περιβαλλοντική διάσταση του προβλήματος αλλά και στο θέμα της σκοπιμότητας και της καύσης αναφέρθηκε το μέλος της Αντιπροσωπείας του Περιφερειακού Τμήματος ΤΕΕ Εύβοιας **Ε. Σπίθας** σε παρέμβασή του, επισημαίνοντας ότι εκπροσωπεί μία περιοχή η οποία αγωνιά.

Και αυτό γιατί το Αλιβέρι είναι μία περιοχή, η οποία ήδη έχει τοιμεντοβιομηχανία και ηλεκτροβιομηχανία και μάλιστα δύο από τις μεγαλύτερες της Ελλάδας, ΑΓΕΤ και ΔΕΗ. Προστίθενται άμεσα δύο μονάδες φυσικού αερίου, έχει διακρυχθεί μονάδα λιθάνθρακα. Και όλα αυτά σε μία απόσταση 850 μέτρων όπου ενδιάμεσα υπάρχει και χωριό.

Διερωτήθη αν υπάρχει πραγματικά αλλαγή προστασίας περιβάλλοντος με τα εναλλακτικά καύσιμα ή υπάρχει εναλλαγή χώρων απόθεσης και αν ενδιαφέρονται οι εταιρίες να βελτιώσουν τις συνθήκες περιβαλλοντικής όχλησης που έχουν στα εργοστάσιά τους.

Και κατέληξε ότι τα εναλλακτικά καύσιμα μπορεί στη σύλληψή τους και στην αρχή τους να είναι πολύ καλά, δαιμονοποιούνται όμως για ορισμένα πράγματα, για κάποιες από τις εκπομπές τους και για τη διακίνησή τους, και ανέφερε ότι στην Αμερική στα 120 εργοστάσια τοιμέντου μόνο τα εννιά χρησιμοποιούν εναλλακτικά καύσιμα και αυτά κάτω από 5%.

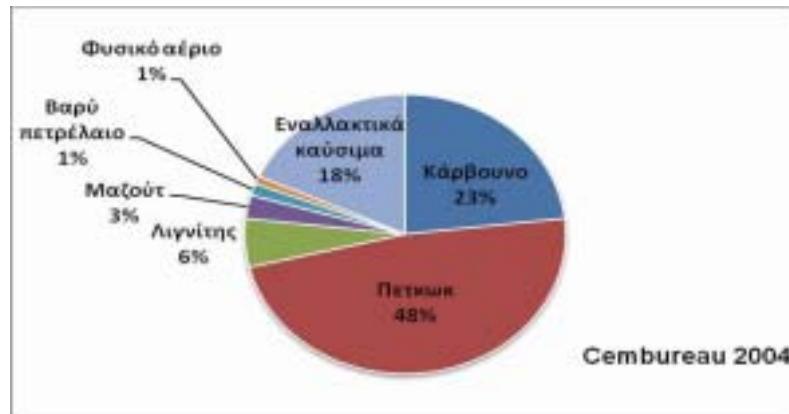
Η πρώτη εισήγηση με τίτλο «Εναλλακτικά καύσιμα στην παραγωγή τοιμέντου» από την εταιρεία «TITAN» ήταν του **Δ. Παπαγεωργίου**, που παρουσίασε στατιστικά στοιχεία, για την παραγωγική διαδικασία του τοιμέντου, τα πειραματικά στοιχεία από την εταιρεία, στοιχεία από τη νομοθεσία και μειονεκτήματα που προκύπτουν από τη χρήση των εναλλακτικών καυσίμων.

Οι προϋποθέσεις για τη χρήση ενός εναλλακτικού καυσίμου στην τοιμεντοβιομηχανία είναι προφανώς η διατήρηση της ποιότητας του προϊόντος, μία σταθερή παραγωγική διαδικασία, προφανώς ικανοποιητική θερμογόνος δύναμη, και μία ικανή διαχείριση για μη-

δενική επίδραση στο περιβάλλον και την υγεία των εργάζομένων, καθώς και ο σύγχρονος εξοπλισμός.

Το κύριο μειονέκτημα, αν βέβαια έχει εξασφαλιστεί μία σταθερή και συνεχής διεργασία με σταθερές εκπομπές από τον κλίβανο, όπως αναφέρθηκε, είναι ότι υπάρχει μείωση παραγωγής η οποία δεν μπορεί να αποφεύχθει με κανέναν τρόπο.

Και πρόσθεσε ότι τα πειραστήρια εργοστάσια που έχουν τη δυνατότητα να κάνει εναλλακτικά καύσιμα είναι σύγχρονα εργοστάσια με σύγχρονα συστήματα τροφοδοσίας και διαχείρισης και εναλλακτικών καυσίμων αλλά και πιο σύγχρονα συστήματα για την πρόληψη των αερίων εκπομπών.

Ευρωπαϊκή εμπειρία

Στο διάγραμμα αποτυπώνεται ο καταμερισμός των διαφόρων καυσίμων που χρησιμοποιήθηκαν το 2004 για την παραγωγή ταμέντου στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με στοιχεία του Cembureau.

Εμπειρία στα εναλλακτικά υλικά

Η διντριά Ανάκτησης Πόρων της «ΑΓΕΤ Ηρακλής» **Βίκι Γαζιδέλλη** ανέφερε ότι στον «Ηρακλή» εναλλακτικά υλικά χρησιμοποιούνται ήδη για πάνω από 20 χρόνια και προέρχονται από άλλες βιομηχανίες ή την παραγωγή ενέργειας όπως: τέφρες ΔΕΗ και εξωτερικού, σκωρίες χαλυβουργίας, χημική γύψος, ερυθρό ιλύ από την παραγωγή αλουμινίου, σκωρία «ΛΑΡΚΟ», στείρα βωξίτη.

Στη χρήση εναλλακτικών καυσίμων η εταιρεία, όπως είπε, είναι, ακόμα στα ξεκίνημα, με εστίαση σε δύο έργα, τη χρήση βιομάζας στο Βόλο και τη χρήση RDF στο Μυλάκι.

Η βιομάζα προέρχεται από κατάλοιπα αγροτικών καλλιεργειών καλαμποκιού και βαμβακιού στην περιοχή της Θεσσαλίας.

Το RDF αποτελείται κυρίως από άχρηστο

χαρτί (60-70%), λεπτά πλαστικά δύο διαστάσεων (20-30%), ύφασμα (5-7%), πολύ μικρό ποσοστό ξύλου και αδρανών υλικών και προέρχεται από το διαχωρισμό και την επεξεργασία αστικών απορριμμάτων στο εργοστάσιο ανακύκλωσης του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Αττικής (ΕΣΔΚΝΑ) στην Αθήνα.

Το 2006 έγιναν οι σχετικές δοκιμές είτε εργαστηριακά είτε σε μικρή βιομηχανική κλίμακα. Ο σχεδιασμός των εγκαταστάσεων που απαιτούνται για την αποθήκευση, διαχείριση και τροφοδοσία των υλικών αυτών έχει ολοκληρωθεί. Εκτιμάται ότι στο τέλος του 2007 η εταιρεία θα είναι σε θέση να χρησιμοποιήσει αυτά τα εναλλακτικά καύσιμα στην παραγωγική διαδικασία με τα αντίστοιχα περιβαλλοντικά και οικονομικά οφέλη.

Ο δρ. χημικός μηχανικός του ΕΜΠ **K. Κολοβός** ανέφερε ότι, συνολικά, η χρήση δευτερογενών υλικών ως εναλλακτικών πρώτων υλών και καυσίμων μπορεί να εκμεταλλευθεί τα πλεονεκτήματα μιας περιβαλλοντικά φιλικής, καθαρής τεχνολογίας που διατηρεί τα αποθέματα των φυσικών πρώτων υλών αλλά και μείωνει το κόστος χρήσης πρώτων υλών και καυσίμων κατά τη διαδικασία παραγωγής του τοιμέντου.

Επειδή, όμως, οι διαδικασίες της έψησης και ενυδάτωσης είναι σύνθετες και επειδή η ταυτόχρονη δράση πολλών δευτερευόντων στοιχείων, παρόντων στο τροποποιημένο με δευτερογενή υλικά μείγμα των πρώτων υλών, δεν μπορεί να θεωρηθεί αθροιστική, η χρήση συγκεκριμένων υλικών θα πρέπει πάντα να αντιμετωπίζεται στο πλαίσιο μιας κατά περίπτωση μελέτης (case study) που θα καλύπτει, εκτός των οικονομοτεχνικών στόχων, τόσο το στάδιο της έψησης όσο και τις ιδιότητες του τελικού προϊόντος.

Τέλος, απαντώντας σε αιτήσεις παρευρισκούμενών, επισήμανε ότι «πρέπει να ελέγχουμε την «ΑΓΕΤ» και τον «ΤΙΤΑΝΑ» ως προς το τι κάνει αλλά να μην είμαστε τόσο κουμπωμένοι στο να υιοθετήσουμε μία τεχνολογία η οποία είναι φιλική προς το περιβάλλον, τουλάχιστον αυτό το οποίο λένε τα επιστημονικά δεδομένα».